

[Holstein.]

gjort til de bærende i Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Her sætter man ind med en tvangsmæssig Foranstaltning herimod, altsaa her bryder man for anden Gang et socialdemokratisk Grundprincip i Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder.

Jeg tør maaske nok antyde, at dette System i de Former, det efterhaanden nu blomstrer frem med, er dødsdømt, det lader sig ikke opretholde. Derfor havde den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) fuldkommen Ret, naar han pegede paa, at man rundt om i andre Stater er ved at forlade dette System og i mange Stater har forladt det og er gaaet over til en helt anden Ordning af Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder, til en Regulering af Lønforholdet inden for Bedrifterne, og en saadan Reform vil ogsaa blive nødvendig her i Landet.

Enhver kan se, efter de Erfaringer, der har været indhøstet i de sidste Aar, at den er nødvendig; men lad det være sagt med det samme, at det Lovforslag, der her ligger paa Tingets Bord, har ikke det fjerneste at gøre med en saadan Reform. Det er bare en Forfjamskelsesforanstaltning, en Nødforanstaltning, smidt paa Tingets Bord i den tolvte Time af en raadvild Regering, som hverken ved ud eller ind, og som, naar det kommer til Stykket, som sædvanlig hverken tør tage Beslutning om det ene eller det andet. Lovforslaget har intet med den Reform at gøre, som tiltrænges, og som melder sig som en uafviselig Nødvendighed, hvis saadanne anarkiske Tilstande, Opløsningsstilstande i Arbejdsforholdene, som vi nu har set to Aar i Træk, skal fortsættes i dette Land.

Hvis Situationen i Fjor og Situationen i Aar skal blive aarligt tilbagevendende Tilfælde, ja, saa er der ikke langt tilbage, inden det uafviselige Krav om en dybt-gaaende Reform af Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder og af Lønforholdet i Bedrifterne melder sig. Men denne højt-ærede Regering er den mest inkompetente af alle til at ordne et saadant Forhold og til at være Leder af en saadan Reform-politik.

Det er meget muligt, at det af Hensyn til den danske Flæskeeksport til England er nødvendigt at gennemføre dette Lovforslag. (Afbrydelse). Ja, at jeg siger det, modbeviser jo ikke noget af det, jeg lige har sagt, ikke i fjerneste Maade. Jeg siger, det er muligt, at det er nødvendigt, jeg siger ikke, det er sikkert, og det burde ikke være nødvendigt. For efter de Erfaringer, som

Landboorganisationerne har haft et Par Gange med Hensyn til Flæskeproduktionen og Flæskeeksporten — det var i 1920, og det var for tre Aar siden —, vilde det ikke have været urimeligt, om Landbrugsorganisationernes og Landbrugsindustriens Ledere i Bevidsthed om, hvad det er for en politisk Makker, de har for sig, havde sørget for i Tide at sikre sig, at Eksporten kunde føres igennem, uanset om der blev lavet lovlig eller ulovlig Strejke i Slagterierne. Og det saa meget mere, som det jo er givet, at paa Sympatistrejke i Udlandet skal man ikke mere regne fra det danske Socialdemokratis Side.

Den internationale Solidaritet i Arbejderklassen, den er færdig. Den nationale Solidaritet har ogsaa Gang paa Gang vist sig her i Landet at staa paa saare skrøbelige Fødder. Den nationale Solidaritet er det meget smaat bevendt med, og den sociale Lighed inden for Arbejderklassen staaer det ikke godt til med, Broderskabet inden for Arbejderklassen er vel fjernere end nogen Sinde fra det Lighedsprincip, som Socialdemokratiet drømte om for over et halv Aarhundrede siden.

Naar dette er Stillingen, synes det mig, at det var rimeligt, om man fra de paagældende Landbokredses Side havde sørget for, at Eksporten af Landbrugsprodukter kunde ske, uanset hvad man fra socialdemokratisk Side gør for at stanse denne livsvigtige Eksport. Og naar man fra Landbrugskredses Side to Gange, for tre Aar siden og nu igen, har hævdet, at Lønningerne inden for Landbrugsindustrien laa urimeligt højt under Hensyn til Landbrugets Bæreevne og til, hvad den almindelige Landarbejder faar, saa vilde det have været rimeligt, om den højtærede Regering, som i øvrigt er saa fastkørt paa disse Omraader, som den nu er det, og i den Grad har sat sin Autoritet og Tillid over Styr baade i Arbejderklassen og udenfor, havde vist Landbrugsorganisationerne det Hensyn at spørge dem til Raads, inden den forelagde et Lovforslag af denne Beskaffenhed.

Men de paagældende Organisationer er hverken blevet spurgt eller hørt eller har haft fjerneste Anelse om, at man vilde lægge dette Lovforslag paa Tingets Bord, som skal gælde for et helt Aar; og ingen i Landbruget har jo nogen som helst Garanti for, hvorvidt den Voldgiftsret, der her skal nedsættes, vil fælde en Kendelse i Overensstemmelse med, hvad de danske Landboorganisationer mener er rimelige og billige Krav under de nuværende økonomiske Forhold.

Saaledes er Stillingen. Og derfor synes